

Publicerad 2020-03-30 15:27 av Björn Donobauer

När man är näst i ledet..

Det drar en kall il från framtiden

Illusionen var ganska solid

Inte en dag under nästan en livstid

Var jag äldst i familjen

Mor fanns där som ett obesjunget värn

Mot de sista dagarna av mitt eget liv

Men så blev det som det inte bara kunde

utan måste ske, hon stängde sina ögon för gott

Och jag som alltid känt att jag stod i lä för dödens vind

blev plötsligt först i kön till brand och urna

Det känns naket, på nåt konstigt vis

Fast i eftertankens kranka blekhet

är det nog en efterkonstruktion

jag tänkte sällan på min hädanfärd

Och troligen inte på hennes.

Men hon gick, stilla, i frid

Inte heller jag tänker ta strid

Det blir som det kan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Donobauer med Poeter.se id #9078 innehar upphovsrätten